

❖ AKKS nyhetsbrev ❖

EVANGELISATION 2000

Arbetsgruppen för Karismatisk förnyelse i Katolska kyrkan i Sverige
EVANGELISATION 2000 I SVERIGE

Nyhetsbrev Februari 2001

I den helige Andes kraft

Det var stor skillnad mellan lärjungarna före och efter den första pingsten. Ibland kunde de vara människor till hjälp redan när de vandrade med Jesus, men ofta var de svaga, avundsjuka, barnsliga och kraftlösa. "Detta fördärvade släkte som inte vill tro!" ropade Jesus åt dem när de inte kunde bota den fallandesjuka pojken. "Hur länge måste jag vara kvar hos er? Hur länge måste jag stå ut med er?"

En av dem förrådde slutligen Jesus, en annan förnekade honom och nästan alla flydde när slutet för Jesu jordevandring närmade sig. Jesu död blev en chock, en fruktansvärd chock. Allt tycktes vara slut, alla stora förhoppningar grusade, all glädje och entusiasm borta för alltid. Kvar var en total uppgivenhet i kombination med samvetsqual och en djup rädsla: vad skulle folket göra med dem nu, när de dödat deras ledare?

Med Andens utgjutande kom vändpunkten. Det medförde en ny glädje, en ny entusiasm, till en början så överväldigande att de uppträdde som berusade. Snart var de alla ute i staden, vittnade och talade i tungor så att alla närvarande utlänningar förstod dem. Petrus, tidigare liksom förlamad, predikade på torget med en sådan kraft att 3000 människor anslöt sig till dem den dagen. Mottagandet av den helige Ande hade lett till en djup förvandling av lärjungarna. De tog ansvar och var snart verksamma som evangelister, även långt utanför landets gränser.

Under flera århundraden räknade man med att alla som döptes också tog emot den helige Ande i hela hans fullhet, med alla Andens gåvor. Det får vi idag också, men vi tränas ofta inte i att identifiera dem och att använda dem. Men de finns där hos alla döpta. Guds gåvor är alltid goda gåvor, en utrustning som Herren vet att vi behöver för att bygga upp varandra och bygga upp hans rike. De är inte bevis för en speciell helighet eller för stor andlig mognad. Ända från början har man fått dem i samband med dopet, alltså i början av sitt kristna liv. Sedan får vi mogna i dem. Så har det alltid varit.

Kyrkan har samma uppgift idag som när hon föddes: att i kärlek, ödmjukhet men också i frimodighet proklamera Guds rike och därmed förvandla och läka världen. Det är det vi ska uppmuntra varandra till i våra bönegrupper, konferenser och andra samlingar.

I detta brev kommenteras två evangelisationsprogram som har en oerhörd framgång i den katolska världen: Alpha-materialet och cellgruppssystemet. Hoppas liknande kurser snart kan komma igång på allvar även bland oss i Sverige. Inbjudan ges till reträtt och till bön. En av bönegrupperna i Uppsala presenterar sig och även arbetet i Lettland belyses. Välkomna till årets möjligheter till inspiration och till utrustning i Guds rikets tjänst!

Lillemor Hallin

I DETTA NUMMER:

VITNESBÖRD:

Den helige Ande förnyade vår bönegruppsid 2
Bland katoliker i Rumänien och Ungernsid 3
Struman som försvannsid 6

KOMMENTAR:

Troskongregationens riktlinjer för bön för helandesid 7

EVANGELISATION:

Brev från Lettlandsid 6
Om Alpha-kursens införande i Frankrikesid 8

DET HÄNDER 2001:sid 4

RAPPORTER:

Alpha-konferens i Stockholmsid 10
Cellgrupper:
Team från Milano på besök i Stockholmsid 11

BOKBESTÄLLNING:sid 12

HÄNT ÅR 2000sid 12

Den helige Ande förnyade vår bönegrupp

- Vittnesbörd av Charlotte Björnström från Uppsala -

För knappt sex år sedan var jag med och startade en bönegrupp i min församling i Uppsala. Vi samlades regelbundet, antingen i kyrkan eller hemma hos varandra, för att läsa Bibeln och be för angelägna förbönsämnen. Så höll det på i några år. Hos mig, och hos några av de andra fanns samtidigt en djupare och allt starkare längtan "efter mer" av något vi redan tidigare fått smaka.

Det var mer av den helige Ande vi ville ha... Men vi visste inte riktigt hur. Alla ville heller inte lika mycket. Därför fick vi gå långsamt fram.

Det "karismatiska" fanns hela tiden på något vis med i bakgrunden för mig, bl.a. har jag besökt några moderna karismatiska kommuniteter i olika länder, men min egen väg var under många år ändå främst den "kontemplativa". Att ha bevittnat eller själv erfårit en del gör heller inte att man genast kan undervisa andra om det. Ens egen längtan kan kanske i bästa fall smitta av sig, men den släcker inte törsten hos någon. Vi hade alltså ingen i vår närmaste omgivning som kunde undervisa oss, eller hjälpa oss att komma vidare. Men vi hade ju varsin Bibel... De första kapitlen i Apostlagärningarna med Andens utgjutande över apostlarna återkom vi gärna till, 1 Kor 12 om Andens gåvor likaså. Vi studerade också Andens frukter, en i taget. Vi bad upprepade gånger om såväl nådegåvor som frukter. Vi satt bokstavligen i den Övre salen, bakom stängda dörrar, i väntan på den helige Ande! Men inget ovanligt tycktes hända. Man märker inte alltid när Gud vattnar och vänder jorden och på allt sätt förbereder den för sådd, för att slutligen peta ner de små fröna. Resultatet ser man först en tid efteråt - när Guds tid är inne.

I våras kom vi på ett otroligt sätt i kontakt med Christer Borg, en blivande präst i EFS (Svenska kyrkan). I ett sammanhang där vare sig han eller vi hade varit förut berättade han inledningsvis om sitt arbete bland katoliker i Rumänien och Ungern. Resten av kvällen gavs undervisning om några av Andens gåvor. Vi var de enda katolikerna i lokalen. Vad kunde vi göra annat än bjuda in honom till vår grupp? Var det inte den helige Ande som ordnat detta möte?

Den gångna hösten kan närmast karakteriseras som en andlig vår för bönegruppen. Gud visade att Han sannerligen är en levande Herre som bryr sig om alla sina barn, som vill ge oss olika gåvor och låta oss stå i tjänst för andra. Vi blev på kort tid en karismatisk bönegrupp: "den helige Andes bönegrupp" – namnet visar att det är Gud som står i centrum, att det är Anden som leder oss in på nya vägar, som undervisar, tröstar och förmanar. Ja, vi är faktiskt som små barn i Andens skola som är i färd

med att lära oss "himmelrikets ABC"...

Vi erfar att det karismatiska inte måste vara högljutt eller särskilt uppseendeväckande. Visst kan det kanske bli så i stora sammanhang, men Anden verkar också i stillheten och i det fördolda. För att "höra" Guds tilltal måste man lära sig lyssna och bli alltmer lyhörd. Det finns också ett "tyst" tungotal som man kan använda när det inte passar att be högt... När Anden verkar sker inte minst en förnyelse inifrån: Bibelns ord blir levande och kraftfullt, bönen blir en flödande källa, mässan blir än mer påtagligt ett möte som förvandlar. Anden verkar konkret i sakramenten, särskilt dopet och konfirmationen, men också i kommunionen: enligt ortodox syn tar vi där emot både Kristi kropp och den helige Ande – de kan inte skiljas åt. Anden möter oss på både vanliga och "ovanliga" sätt i de sammanhang där vi står.

Jag ser det nästan som ett uttryck av "Guds humor" att detta händer i Uppsala, i en så akademiskt och intellektuellt präglad församling – och dessutom katolsk!! Han gör det inte lätt för oss. Vårt nästa steg är att vända oss utåt, allra först till vår egen församling, men vi vill också gärna ha kontakt med intresserade katoliker över hela landet, och andra kristna. Vem vet vart detta kan sluta? Förhoppningsvis kan det snart bli många små karismatiska bönegrupper i Katolska kyrkan i Sverige. Är inte Pávens önskan att det i varje församling ska finnas en sådan grupp?

Charlotte Björnström / fil mag, teol kand

AKKS och EVANGELISATION 2000 Sverige, nyhetsbrev.

Utkommer med c:a 2 nummer per år.
Redaktionskommitté: Lillemor Hallin, Bengt Malmgren

POSTGIRO: AKKS 429 79 73 - 2

AKKS har inga medlemsavgifter eller prenumerationsavgifter för nyhetsbrevet. Vi sänder det gärna, men är tacksamma för en gåva som täcker produktions- och porto-kostnader. Om någon som får brevet inte önskar det i fortsättningen är vi tacksamma för besked om detta. Beställ nyhetsbrevet genom att skicka brev eller e-post till AKKS, eller via formulär på vår hemsida.

www.catholic.se/akks

KATOLSKT FÖNSTER

www.isidordata.se/katolskt.fonster

Bland katoliker i Rumänien och Ungern

- av Christer Borg, blivande präst i Svenska kyrkan -

Vi lever i en spännande tid med många aktiviteter omkring oss, både inom och utanför Kyrkans nätverk. Vi försöker stå i tjänst för Gud och vara Hans redskap. Hur många gånger inser vi inte ändå att vi är begränsade och inte räcker till. Detta leder mig till tanken på vad Jesus gjorde för oss. Tänk att Skaparen av himmel och jord steg ned till oss och blev människa. Det är en skymt av Guds vishet som vi får blicka in i, ett fönster till en värld där Herren själv är. En glimt av denna oerhörda godhet har jag fått se i det arbete bland katoliker som jag deltar i. Sedan ett år tillbaka har jag också kunnat arbeta med förtroende från den katolske ärkebiskopen i Rumänien. Hans namn är Jakobinyi György. Med tillåtelse från honom kan jag idag ha möten med inslag av förbön för sjuka och annan liknande verksamhet över hela det katolska ärkestiftet vilket omfattar c:a 1 miljon katoliker. Däremot ligger det slutliga omdömet huruvida jag får ha dessa möten i den lokale prästens beslut. Oftast vet ju prästen hur församlingen mår och vad den behöver. Det är en mycket bra ordning!

Genom Guds försorg har jag fått möjligheten att arbeta i ett pastorat i staden Gheorgeni i Rumänien. Av c:a 20 000 invånare är det uppemot 10 000 som är katoliker. På ett av de första möten som jag hade där tillsammans med en trogen Herrens tjänare, en församlingspräst sedan många år tillbaka, började Gud vidröra människor på ett märkligt sätt. Guds nåd visade sig i att de fick ta emot fysiskt helande. På en helt vanlig dag i samband med ett undervisningspass i ett litet kapell hände detta. Denna dag kunde vi se mer än hälften av de 60 personer som var närvarande bli botade. Alla helanden gick att verifiera av läkare. Sedan dess har Gud fortsatt göra dessa tecken. Detta kanske leder till frågan om vad frukten blir av det som sker. Ett gott vittnesbörd på att Herren verkar är att allt fler också börjar gå till mässan igen. Flera som stått utanför kyrkan och levtt ett ickekristet liv utan Andens livgivande gnista, kunde genom mötet med den uppståndne Kristus återkomma till fadershuset på nytt och få del av kommunionen.

Låt mig få berätta några exempel. En pojke vars familj är mycket fattig kom på det andra mötet som vi hade. Hans syn var mycket dålig och han bar starka glasögon eftersom han inte kunde läsa böcker utan dem. Under mötet ville hans mor att vi skulle be för honom. En liten ung pojke, klädd i en liten kostym, stiger fram till böneplassen. Vi frågar vad som är problemet och ber honom att försöka läsa en bibeltext med små bokstäver och detta utan glasögon. Det går naturligtvis inte. Sedan ber vi tillsammans och Herren möter den lille pojken. Därefter frågar vi honom återigen om han kan läsa texten utan glasögonen. Denna gång går det helt

utan problem. Är inte Herren god?

Ett annat exempel är kvinnan som hade en hudsjukdom som plågade henne natt och dag. Hon berättade att hon hade bett så mycket att Gud skulle bota henne men inget synligt hade skett. Allt detta hade fått henne att misströsta i sin tro och om sitt liv och en depression hade utvecklats. Gud hade dock en annan plan. Vid detta tillfälle fick vi förmånen att be för henne. Gud var närvarande men inget synligt skedde just då. Ett halvår senare mötte jag hennes dotter som berättade vad som hade hänt. Efter förbönen hade kvinnans hud blivit mycket bättre, hudirritationen var borta, depressionen hade genom allt det goda som skedde läkts och det viktigaste: tron kom tillbaka, hon var som förnyad och nyförälskad i Kristus Jesus.

I ett land som Rumänien är medicin mycket dyrt samtidigt som behovet är enormt. Människor längtar efter ett hopp och en framtid. Flera av de möten som vi haft under 1999 har varit mycket märkliga. Sedan ett halvår tillbaka har vi haft möten varje månad. Vid varje möte har Herren överraskat med att göra gott. Äldre damer som har haft tydliga förslitningsskador i axlar, diskar, höfter och knän har blivit botade av den store Läkaren, Jesus Kristus. Detta får mig att tänka på den mor som kom fram för förbön vid ett möte med endast ett trettiotal närvarande i ett kapell i staden Tirgu Mures, som också ligger i Rumänien. Hon hade tre barn och var i medelåldern. Hon hade behandlats under en längre tid för cancer men den hade inte försvunnit. Hon kom fram och var förtvivlad över sin situation och vi samlades för att be för henne. Under förbönen upplevde hon att något hände med de sjuka områdena men hon kunde inte säga om hon var botad eller inte. Efter c:a 2 månader fick jag höra följande besked. Hon hade återigen gått till läkaren för en kontroll och vid undersökningen sades det att det inte fanns något spår av cancer och inte heller några ärr efter cellgiftbehandlingen. Hon kunde inte tro vad som hade hänt henne men hon fick inse att Herren hade valt att hela henne.

Gud känner sina barn och deras behov liksom Han känner dina och mina. Gud lever och regerar över ondskan. När Hans tid är inne kan vi ta några steg tillbaka och se vad Han gör mitt ibland oss. Vågar vi då tro att det verkligen händer? När jag själv ser dessa människor uppleva Guds hand på detta sätt kan man inte annat än böja knä och tillbe Gud. Blotta tanken att Gud i sin nåd bryter in i människors liv och lyfter av sjukdomar och förnyar oss med sin Ande är överväldigande för mig. Detta arbete har precis börjat och jag är övertygad om att Herren har fler planer för sitt folk, både i Rumänien och i Sverige och andra länder. Så låt oss inte ge upp i vår strävan att hjälpa varandra, kanske genom sådana här händelser eller på andra vägar. Det vi vet är att för den som älskar Gud samverkar allt till det bästa.

Christer Borg / blivande präst i Svenska kyrkan

AKKS

c:o Lillemor Hallin, Gnejsv. 7 183 30 TÄBY
tel: 08-758 98 82
e-post: akks@catholic.se
<http://www.catholic.se/akks>

AKKS styrelse:

Lillemor Hallin, ordf. Gnejsvägen 7,
183 30 Täby. tel: 08-758 98 82
lillemor.hallin@mbox318.swipnet.se

Bengt Malmgren, v.ordf+sekr
Sotholmsv 16, 122 48 Enskede.
tel 08-448 01 71
bengt.malmgren@catholic.se

Kerstin Jonsson, kassör, Gnejsvägen 7,
183 30 Täby. tel: 08-758 98 82
kerstin.m.jonsson@swipnet.se

Pancho Chin A Loi, Skyllbergsg 16,
124 71 Bandhagen, tel 08-86 72 56

Maria Fischer, Albatrossv 100,
136 66 Haninge, tel 08-7778259
famica@haninge.mail.telia.com

Kontaktpersoner:

Marianne Abrahamsson,
Syslomsängatan 26,
752 23 Uppsala

Christina Agnani, Vallmovägen 12,
240 10 Dalby, tel 046-209027

Barbara Chudoba, Prostvågen 9, 2 tr,
171 64 Solna

Martin Hägglund, Grinnekullegatan 193,
417 42 Göteborg

Tomasz och Christina Pilewicz,
Frejavägen 5
820 65 Forsa

Carl-Olov Sandberg, Vårstagatan 3,
871 40 Härnösand

*Vi tackar Ann-Marie Breineder som under
många år ställt upp som kontaktperson,
men som nu enligt eget beslut avgår.*

BÖN FÖR EVANGELISATION I SVERIGE

Det är många - både enskilda personer, grupper och kommuniteter - som ber för det katolska evangelisationsarbetet, ja för all evangelisation som är enligt Guds vilja. Bönen är evangelisationens grund, så som den är grunden för allt andligt liv och all andlig verksamhet. Be också du att Jesus Kristus får nå många människor och förvandla deras liv.

PROGRAM 2001**Reträtt med Fr Paul Marx OMI**

Vår Fru av Rosenkransens församling Drottninggatan 38, Karlstad
23-25 febr. Se separat inbjudan.

"Ett möte med den helige Ande".

Ekumenisk förbönsgudstjänst med lovsång och tillfälle till individuell förbön.

Plats: S:t Lars kyrka, Uppsala

Tid: 7 april kl 18.00

Arr och info: Den helige Andes bönegrupp,

S:t Lars församling, Slottsgränd 7 A, 753 09 Uppsala.

Böndag för andlig förnyelse och evangelisation

Vårfrukyrkan, Täby lörd 28 april kl 14.00-c:a 20.00

Se separat inbjudan

Maria-dagar (tema och detaljplanering ej klara)

Plats: S:t Lars kyrka, Uppsala, Tid: 5-7 oktober

Medverkande: bl a Birgitta Löwendahl och Peter Halldorf (6.10)

Arr: Föreningen Maria Regina Caeli.

Info och anmälan: Birgitta Löwendahl, Sturegatan 19 D,

752 23 Uppsala, tel/fax 018-55 48 22 eller 71 25 70,

e-post: birgitta.lowendahl@swipnet.se eller Aina Larsson,

Börjegatan 25 D, 752 29 Uppsala, tel 018-50 82 93.

Soppkök på Sergels torg i Stockholm varje onsdag 13.00.

Huvudansvariga: Monique Chin A Loi och S:ta Clara kyrka.

Varje fredag 13.00: **Hagsåtragruppens soppkök på Sergels torg**,

Stockholm, i samverkan med S:ta Clara kyrka och Moder Teresas

systrar. Bidrag mottogs gärna till AKKS' postgiro 429 79 73-2.

(Skriv "soppkök" på talongen).

Café Joy, ungdomscafé, hålls öppet i Pauligården,

Stockholms katolska domkyrka, varje onsdag kl 18.00-21.00.

Huvudansvariga: Pancho Chin A Loi, S:ta Clara kyrka m fl.

Fler medhjälpare som gillar ungdomar behövs!

INTERNATIONELLT:**Milano:**

Cellgruppsseminarium, S:t Eustorgio församling i Milano 19-24 juni 2001. Detaljerad information kommer senare under våren.

Danmark:**HELBREDELSESEMINAR**

Skt Pauls Kirke, Frøgård Allé nr 10, Tåstrup, 18 februari

Tema: Indre helbredelse

13.00 Oplæg om det maskuline og det feminine i balans. "Fra mindreværd og mereværd til sand ydmyghed." (Maria Truelsen)

15.30 Helligåndens frugter (Eva Vinther)

17.00 Helbredelsesmesse m personlig førbøn

(P Benny Blumensaat og forbønsteamet)

Efter messen kaffe/the. Medbring evt. en lille madpakke

Alle er velkomne!

(kommende dator: søndag 11 april, søndag 20 maj)

EKONOMI AKKS OCH EVANGELISATION 2000

Under tretton månader (från förra redovisningstillfället), december 1999 – december 2000, har vi tagit emot kr 21 990 från 51 givare. Varmt tack! Kollekt och bokförsäljning inbringade kr 1 330.

Till Lettland har vi sänt kr 8 950, motsvarande tio stipendier för deltagande i evangelisationsskola i Polen. ICCRS har väddat om gåvor till sitt arbete framför allt i tredje världen. Vi är glada över att vi även detta år kunde sända kr 10 000 till detta ändamål. Kostnaden för postgiro, Crossnet och utskick har varit kr 4 846.

AKKS har varken medlemsavgifter eller avgift för nyhetsbrevet. Men som var och en förstår av ovanstående rapport tar vi mycket gärna emot gåvor. Om någon som läser detta inte önskar nyhetsbrevet i fortsättningen är vi tacksamma för besked om detta.

AKKS' postgiro är **429 79 73 – 2**. Använd gärna det bilagda inbetalningskortet!

Kerstin Jonsson

BÖNDAG FÖR ANDLIG FÖRNYELSE OCH EVANGELISATION

i Vårfrukyrkan i Täby lörd 28 april 2001 kl 14.00 - 20.00 (med möjlighet att komma och gå som man vill och kan).

Tåg från Stockholm Östra (vid T-banestation Tekniska högskolan) 13.37 till ROSLAGS NÄSBY, c 16 min. Obs: ej Näsby Park!

Program: lovsång, rosenkrans, invigning till Maria. C:a 15.15: bönegruppsgemenskap (ev också de sjukas smörjelse). C:a 16.30: kaffepaus. 18.00: vesper och sakramental tillbedjan, mässa.

Tag med föremål som du vill ha välsignade (andaktsbilder, rosenkransar mm). Fasta gärna dagen innan.

Hjärtligt välkommen!

AKKS och EVANGELISATION 2000.

DIAS DE ORACIÓN POR LA RENOVACIÓN ESPIRITUAL Y EVANGELIZACIÓN

en Vårfrukyrkan en Täby, los sábados 28 de abril entre las 14.00 y las 20.00 horas

Programa: himnos, rosario, consagración a Maria. A las 15.15 aprox: grupo de oracion, testimonios, consagración a Cristo, extremaunción. A las 16.30 aprox. : kafe. A las 18.00: vísperas y exposición del Santísimo Sacramento, missa. Traigan objetos que quieran bendecir (estampas, medallas, rosarios, etc.) Se recomienda ayunar el día anterior.

Bienvenidos.

AKKS Y EVANGELIZACIÓN 2000

RETRÄTT MED FADER PAUL MARX OMI

PLATS: VÅR FRU AV ROSENKRANSENS FÖRSAMLING Drottninggatan 38, 65106 Karlstad

TID: 23-25 FEBRUARI 2001
fredag 23.2 kl 17.30-21.15
(soppa serveras 17.30 - 18.30)
lördag 24.2 kl 10.00-21.00
söndag 25.2 kl 9.30-16.30

INNEHÅLL: bl a stilla bön, middagsbön, eukaristi, undervisning, lovsång, förbön, bibelmeditation och tillfälle till bikt.

PRIS: kr 165.-, inkluderande reträtten + måltider och kaffe (betalas vid ankomsten).

MÅLTIDER: 3 lätta mål: fred kväll, lörd och sönd lunch, smörgås lörd kväll + 2 eftermiddagskaffen

SPRÅK: engelska tolkad till svenska.

ÖVERNATTNING: möjligheter till övernattnig finns. Ring för information

FADER PAUL MARX kommer ursprungligen från Minnesota i USA och tillhör Oblatmissionärerna, OMI. Han har verkat i Köpenhamns stift sedan 1966 och på Grönland i sammanlagt 17 år. 1988 - 1994 var han stiftets generalvikarie. Han är idag den ende prästen för församlingen på Grönland och delar sin tid mellan uppgifter där och i Danmark. Fader Paul har många decenniers erfarenhet av att vara andlig vägledare och själasörjare, att leda reträtter och att be med människor.

ANMÄLAN OCH INFORMATION:

Colette Johnsson, Kroppkärrsvägen 67 B, 654 61 Karlstad 054/ 83 54 83, e-mail colette@x-stream.se Klara Arpi, 054/13 93 52.

CAFÉ JOY

Ett ungdomscafé, Café Joy, fungerar numera i Pauligården, Katolska domkyrkan, Folkungagatan 46 (T-bana Medborgarplatsen).

Tid: onsdagskvällar kl 18.00-21.00

Servering, gemenskap, musik.

Ansvarig: Pancho Chin A Loi

CAFÉ JOY

Un café para jóvenes, Cafe Joy, está ahora funcionando en Pauligården, en la catedral católica, Folkungagatan 24 (metro Medborgarplatsen)

Horarios: miércoles por la tarde, de las 18.00 a las 21.00 .

Cafe, compañía, música.

Responsable: Pancho Chin A Loi.

LETTLAND

Under år 2000, liksom under flera tidigare år, har vi med hjälp av alla generösa givare i Sverige kunnat bekosta att 10 personer från Lettland fått utbildning i evangelisation vid en skola i Lanckorona i Polen. Ett varmt tack till er alla! Kommuniteten EFFATA i Riga har för några år sedan bildats av personer som tidigare, också med vår hjälp, fått utbildning och träning vid samma skola. Denna kommittet, bestående av en präst och en antal lekmän, är idag den drivande kraften i arbetet för förnyelse och evangelisation i Lettland. Vi har även, enligt deras egen önskan, sänt dem engelskspråkigt material för Liv i Anden-seminarier, vilket de översatt och använt. Nedan följer ett brev med kommittetens egen beskrivning av sitt arbete idag:

BREV FRÅN KOMMITTETEN EFFATA I RIGA

Kära vänner!

Vi vill tacka er för er ekonomiska hjälp när det gäller att utveckla vår kommittet och evangelisationen i Lettland. Tack vare ert stöd har vi också kunnat anställa en person på vårt kontor för evangelisation... Hans uppgift är att ställa i ordning material till seminarier och att samordna arbetet för evangelisation.

Vi har haft ett Liv i Anden-seminarium. Mer än 50 personer deltog. Många vittnade om en förnyelse och om ett personligt möte med Jesus i sina liv. Det var tack vare er hjälp som vi kunde genomföra detta seminarium. Vi har också startat en lärjungaskola som utrustar deltagarna till evangelister och till andra uppgifter i församlingar.

Tack vare ert stöd har vi dessutom kunnat göra flera missionsresor i Lettland och etablerat kontakt med bönegrupper i olika delar av landet. Vi har också fått många ekumeniska kontakter och vi ser hur Gud för oss samman från olika kristna samfund genom evangelisation och andlig förnyelse. Vi har dessutom översatt ett par böcker om karismatisk förnyelse. Som ni ser har Gud öppnat dörrarna på vid gavel när det gäller evangelisation i katolska kyrkan i Lettland, och ert stöd är mycket viktigt för oss.

*Vi kommer ihåg er i våra böner. Må Gud ge er sin nåd i överflöd!
I Kristi kärlek Normunds*

VITNESBÖRD:**Struman som försvann**

Det händer då och då att jag blir ombedd att undervisa kristna studentgrupper, vanligtvis i ämnet bön ur olika aspekter. Vid ett tillfälle ville ett 30-tal ungdomar veta mer om bön för helande. Jag talade om helande av såriga minnen, om vikten av att bikta - något som kan ge mycken läkedom - samt litet om bön för fysiskt helande.

Där så är lämpligt kan vi ha "praktiska tillämpningsövningar" också. Nu satte vi en tom stol mitt ibland oss och den som hade behov av förbön kunde sätta sig på den. Kamraterna la sina händer på honom eller henne och bad, någon enstaka frimodigt, de flesta ganska blygt.

En blek, trött och bekymrad yngling led av giftstruma. Såvitt han förstod måste han inta medicin under resten av livet. Kamraterna bad, väl vetande att Gud helar när han vill och på det sätt han själv vill. Att vi kanske inte alls får den läkedom vi ber om, men kanske i stället en annan form av helande, t ex ny kraft att bära lidandet.

Helt nyligen kom jag att möta en strålande glad ung man. Jag kände faktiskt inte igen honom. "Kommer du ihåg mig?" frågade han. "Det var jag som hade giftstruma. Kompisarna fick be för mig. Vet du hur det gick sen? Jo, vid nästa läkarundersökning visade sig hela sjukdomen vara borta. Doktorn begrep inte ett dugg. Ännu mer förvånad blev han när jag berättade att det var för att mina kamrater bett för mig." /LH

VITNESBÖRD:**Evangelisation i vardagen**

Vi möttes hos gemensamma vänner, familjen från ett land långt borta och jag. Började prata med varandra och blev med tiden mycket goda vänner. Jag fick veta att deras dotter, som gick i undervisning för första kommunion, var väldigt ledsen för något. Hennes föräldrar skulle inte kunna ta emot kommunion tillsammans med henne. Dom hade aldrig gift sig därför att kvinnans familj inte hade tyckt om mannen hon valt.

En dag frågade jag det här paret om dom skulle vilja gifta sig. Dom svarade omedelbart och med eftertryck: "JAI!" Så jag hjälpte dom att prata med vår präst och alla förberedelser med papper från hemlandet osv drogs igång.

En vacker vårdag blev det ett litet bröllop i vår kyrka med ett brudpar som man lätt kunde se, var mycket lyckliga! Det var också dottern, som nu visste att på söndagen skulle alla tre tillsammans få gå fram och ta emot kommunionen. Nu är dom tillbaka i sitt hemland och fortsätter att gå i mässan, för nu är det en större glädje och mer meningsfullt att göra så, tycker dom.

Emma

KOMMENTAR**TROSKONGREGATIONENS RIKTLINJER FÖR BÖN FÖR HELANDE**

Troskongregationen har publicerat riktlinjer ang bön för helande som av många uppfattats som ett stopp för denna typ av bön i våra bönegrupper och kyrkor. Inte minst vissa media har framställt saken så. Ärkebiskop Tarcisio Bertone, Troskongregationens sekreterare, framhåller emellertid i en intervju i Vatikanradion att detta är en helt felaktig tolkning av dokumentet.

Först några ord om själva innehållet:

I en introduktion framhålls människans djupa längtan efter befrielse från sjukdom, om sjukdom som en väg till förening med Kristus men också om Kyrkans erfarenhet av helande. Därpå följer en lång och mycket god undervisning om både lidandets plats och om helande i Gamla testamentet, i Nya testamentet, i Kyrkans historia och i Kyrkan idag.

Så långt finns inga problem. Det är den avslutande sidan med praktiska anvisningar som av många har misstolkats. Och det är inte underligt. Ingen sammanfattning finns och man måste ha viss erfarenhet inom området för att inte feltolka. I princip handlar anvisningarna om liturgisk bön ledd av en präst.

Nu till intervjun med biskop Bertone:

Fråga: I många fall har media tolkat anvisningarna som att Troskongregationen sätter stopp för de karismatiska bönegruppernas bön för helande. Är det så?

Ärkebiskop Bertone: Detta stämmer inte. Dokumentet har en mycket positiv inledning om helande i Gamla testamentet, i Nya testamentet, i Kyrkans tradition och i Kyrkan idag. Men jag vill poängtera följande: för att undvika tänkande i automatiska termer talar vi inte om "helande bön" utan om "bön för helande". Detta är viktigt, ty läkedom är inte ett automatiskt resultat av bönen. Risk finns då för stor besvikelse och förtvivlan om inget helande sker.

Förnyelsegrupperna, som är många och godkända av Kyrkan... har under senare år i högsta grad hjälpt Guds folk... att återfå smaken för bön, att inte låta sig hindras av att bön upplevs som tråkig, att inte försumma att bedja.

Det finns alltså ingen avsikt att slå mot förnyelsegrupperna. Meningen är att formulera regler... som visar på klara skillnader mellan liturgiska och icke liturgiska gudstjänster, mellan individuell och gemensam bön.

Fråga: Dokumentet fastslår att det är helt främmande för helandets gåva att räkna med att den "tillhör" någon speciell kategori av personer, t ex en grupps ledare. Det gäller i stället att överlåta sig till den helige Ande som fritt väljer att till vissa personer ge gåvan att hela för att därigenom visa på kraften hos den uppståndne Kristus. Kan ni förklara detta uppenbarligen viktiga påstående.

Ärkebiskopen: Här finns ett problem som verkligen är stort i vår tid. I Kyrkan har det alltid funnits män och kvinnor som utfört under, som botat sjuka... don Bosco, padre Pio... Även idag har människor tagit emot helande gåvor, eftersom den helige Ande verkar med total frihet. Men det tillkommer kyrkan att utöva urskillning... när det gäller gåvorna, enligt Paulus' ord i 1 brevet till tessalonikerna.

Vi kan dessutom inte helgonförklara människor i förtid, vi kan inte utnämna vissa personer, t ex gruppleddare, till undergörare, som om de automatiskt skulle ha utrustats med någon andlig gåva och därmed hindra Anden att i frihet också verka genom andra... Problemet består i att skilja mellan en verklig gåva att bota, som måste undersökas av Kyrkans ledning, och mytbildning, idoliserande av vissa personer, så som vi sett i vissa TV-program... Anden måste få blåsa vart den vill...

.....
Kommentar, översättning och bearbetning: Lillemor Hallin

ALPHA-KURSER**Om Alpha-kursens införande i Frankrike
- hur Gud använde en häftig snöstorm och andra
extraordinära händelser -**

"Vi ser Gud å färde i Frankrike" – Marc de Leyritz berättar om hur han fick föra Alpha till Frankrike.

Fransmannen Marc de Leyritz, bankman i London City, har just slutat sitt arbete för att öppna ett Alphakontor i Paris tillsammans med sin hustru Florence. Det är höjdpunkten på ett extraordinärt år då de har sett Gud handla vid många tillfällen. Här berättar han sin märkliga historia:

- Jag växte upp i Paris. Mina föräldrar är katoliker till namnet och fastän jag döptes gick vi egentligen aldrig i kyrkan. Men i min ungdom började jag ändå gå dit då och då. 1980, när jag var 18 år, kom påven Johannes Paulus till Frankrike och hans besök gjorde ett djupt intryck på mig. Några månader senare blev jag inbjuden till ett kloster på en weekendreträtt, ledd av en dominikanmunk, Fader Marie-Dominique Philippe.

Marc berättar att han egentligen inte deltog på allvar i reträtten. I stället för att lyssna på föredragen gick han ut på promenader i skogen.

- Jag tog bussen tillbaka till Paris och under resan fick jag plötsligt en enorm känsla av Guds närvaro. Jag blev överrumplad och började gråta. Det finns ett stycke i ett av evangelierna som säger: "När han såg människorna, fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde." Denna mening kom till mig direkt under bussresan. Det var som om jag fått ett sår, en sorgsenhet, av att se hjorden utan herde. Jag visste inte vad som pågick och jag började undra om Gud kallade mig till präst. Hur som helst, från den dagen började jag gå i kyrkan regelbundet och att läsa Bibeln. Jag kom också att tillbringa mycket tid i kloster.

1987 började jag arbeta med investering inom bankvärlden på Wall Street. 1995 gifte Florence och jag oss. Jag började arbeta för en amerikansk bank i London och flög i tjänsten till olika länder de flesta dagarna i veckan. 1997 sa' en kollega till mig: "Kom till en introduktionskurs i kristen tro i vår kyrka."

Marc var inte intresserad. Han tyckte att han inte behövde någon introduktionskurs. Kollegan framhärdade trots att Marc sa' nej tre gånger. Sedan ringde hans hustru till Florence och inbjöd henne till kursen som kallades Alpha. För att slippa fler påringningar bestämde de sig för att vara med den första kvällen. Det var ett introduktionsmöte i december 1996. Den första kvällen var lyckad och de bestämde sig för att gå till den första egentliga kurskvällen också.

- När vi kom till den weekend då man reser bort blev jag väldigt irriterad på föredraget om tungotal. Men av någon anledning stannade jag och i slutet av föredraget stod jag upp och lyfte mina händer, som vi inbjöds att göra, när man bad att den Helige Ande skulle uppfylla oss. Sen kom någon och bad för mig. Jag kommer ihåg att det var en ung mexikansk pojke, en dansare i tjugoårsåldern. Han sa': "Skall jag be för dig?"

Så jag sa': "Ja, be att jag får ett bättre böneliv." Han bad. Sen frågade han om jag ville be om tungotalets gåva. Jag sa': "Nej tack, det är bra som det är." Men han föreslog det så vänligt, så jag sa' att han kunde försöka. Och nästan omedelbart, några sekunder senare, talade jag i tungor. Jag var mycket förvånad, men fylld av frid och glädje.

Marc trodde först att han genast skulle gå in för Alphaarbetet och sluta sitt bankjobb, men Nicky Gumbel, Alphakursernas grundare, uppmanade honom att tala med Florence. De samtalande och bad. Sedan sa' Nicky: "Det är helt klart att Herren har talat till dig. Samtidigt är det väldigt sällan han säger att vi bara skall lämna saker. Den Helige Ande är kraftfull, men samtidigt mjuk i sitt sätt. Varför inte be med denna längtan i ditt hjärta? Låt den inte dö, så kommer du att se om Herren öppnar dörrar."

Marc och Florence startade en Alphakurs tillsammans på söndagarna i franska skolan i London. Kursen var lyckad och det kom så många tonåringar och unga människor att de började en ny kurs i sin egen kyrka sex månader senare. 150 personer kom till den första introducerande Alphamiddagen.

- I slutet på 1998 fanns det några få Alphakurser i Frankrike, alla, utom en i protestantiska kyrkor. Vi visste att det var nödvändigt att få igång kursen i katolska kyrkor. Annars skulle inte kyrkan i Frankrike återupplivas så som kyrkan i England. Vi stämde träff med ledarna för Alpha i England och förklarade hur stort behovet är av förnyelse i katolska kyrkan i Frankrike, där kyrkan i många avseenden befinner sig i kris.

Efter detta samtal fick Marc och Florence i uppdrag att hjälpa till med att utveckla Alpha i Frankrike. Tidigt 1999 började de bjuda in fransmän till den Alphakonferens som skulle vara i London i februari. De tog kontakt med ledaren för komuniteten Emmanuel, som är känd för sin kallelse att evangelisera.

Marc berättar: när jag försökte ordna en träff med honom var han till en början mycket motvillig. Sen ringde jag honom och sa': "Jag kommer till Paris och har en stund över innan jag flyger tillbaka. Kan jag träffa dig bara en halvtimme?" Med föga entusiasm sa' han: "OK, kom till mig." Jag skickade ett papper om Alpha i katolska kyrkan med alla de invändningar som

katoliker ofta har. Jag faxade det tidigt den 12 januari 1999 och senare samma dag besökte jag honom. Min avsikt var att övertyga honom att sända en representant till Alphakonferensen i London.

Vi satte oss och diskuterade papperet och han tog upp en hel del frågor, tvivel och invändningar som var förståeliga utifrån hans perspektiv. En halvtimme senare sa han: "Ja, nu har halvtimmen gått. Du borde resa eftersom det börjar snöa och du missar ditt plan." När jag sade adjö tänkte jag: "Kanske var det slöseri med tiden att träffa den här mannen."

Marc missade sin taxi till flygplatsen på grund av snöovädret. 20.30 kom mannen från Emmanuel tillbaka från ett annat möte och såg honom sitta och frysa i hallen. Han sa: "Vad gör du här fortfarande?"

- Jag berättade för honom om snön och trafikstockningen och att jag missat min taxi, mitt plan och jag talade också om min besvikelse eftersom mitt besök tycktes vara ett sådant slöseri med tid. Till detta sa han: "Kom upp, så kan vi prata lite till." Vi talade om Alpha från 20.30 till kl. 2 på natten. Mot slutet tittade han ner från sitt kontor på översta våningen och såg hundratusentals människor som fastnat i trafiken mitt i natten och sa: "Antagligen ville den Helige Ande att vi skulle mötas i kväll. Men jag är ledsen för alla andras del."

När Marc flög hem hoppades han i hemlighet på att fransmannen skulle sända en representant till konferensen. Senare på dagen ringde denne till kontoret och bad om en ny kopia av papperet som besvarade frågor om Alpha i katolska kyrkan. Han sa: "Jag har klottrat på mitt och jag vill gärna visa det för vår styrelse som sammanträder i morgon."

Några dagar senare ringde han igen och sa: "Du vet vilka tvivel och frågor och motstånd vi har när det gäller Alpha. Vi har just använt hela morgonen till att be kring detta och vi känner trots alla invändningar att kursen kommer från Gud och att Gud kallar oss mycket påtagligt att medverka. Vi tycker att Alpha svarar på så många frågor som vi arbetat med i årtal. Därför har vi beslutat att skicka 130 personer, inklusive 40 präster, till konferensen."

De kom allihop till konferensen och var mycket entusiastiska. De började utveckla kursen och nu ger de den i 30 församlingar i hela Frankrike. Florence och Marc anordnade fyra konferenser där de tränade omkring 700 människor från Emmanuel att leda kursen.

Några veckor senare besökte Fader Laurent Fabre från Chemin Neuf Holy Trinity Brompton Church i London och träffade dess präst Nicky Gumbel. Efter det bad man Marc och Florence att komma och träna hela kommuniteten Chemin Neuf. 800 medlemmar var samlade under fyra dagar i augusti för att fira 25-årsjubileet av kommunitetens grundande. Två dagar

ägnades Alphakonferensen. Nu ger de 25 kurser i Frankrike, antingen direkt i församlingar som de har ansvar för eller indirekt i församlingar som behöver hjälp, råd och stöd.

Nästa steg var att försöka få kontakt med St. Jean-kommuniteten. Den grundades 1975 av Fader Marie Dominique Philippe, den man som hade haft ett så djupt inflytande på Marc i hans ungdom. Kommuniteten har växt till bortåt 45 kloster över hela världen, av dem 20 i Frankrike. Men deras andliga inriktning är ganska långt borta från Alpha.

En kväll i mars sa Marc till Florence: "Det enda sättet skulle vara att han och vi fastnade tillsammans i en snöstorm." De bad tillsammans för ett tillfälle och nästa morgon kom ett telefonsamtal från Frankrike. Det var Fader Marie Dominique Philippes assistent. Han sa: "Fader Marie Dominique behöver komma till London över en dag av privata skäl och vi kommer i morgon. Kan vi bo hos er en natt?" Det kändes som om påven skulle komma hem till oss!

Han stannade en hel vecka och Marc och Florence fick tillfälle att tala med honom om Alphaarbetet. Med stor tveksamhet tog de med honom till söndagskvällens gudstjänst i Holy Trinity Brompton Church. Musiken var högljudd och det var det en hel del sång i Anden. Gästtälaren var en färgstark amerikansk predikant. Alltsammans var mycket exotiskt för munkarna. Mot slutet tänkte vi att det kanske var ett misstag att vi tog dit dem. Vi lämnade kyrkan genom en bakdörr kl. 19.30 och satte oss i bilen. I tio minuter rådde en tung tystnad i bilen. Sedan sa en av de yngsta munkarna med ett ironiskt tonfall: "Hmmm, Fader, det där var väl en riktig upplevelse?" Han hade inte alls gillat gudstjänsten.

Fader Marie Dominique svarade med en viskning: "Det var inte en upplevelse. Det var något mycket mer än en upplevelse. Här var hundratals människor med sina hjärtan och ögon riktade på Jesus. Alla hinder mellan dem var borta. Det är mycket mer än upplevelse. I kväll har vi sett kärnan i det kristna livet – och det skulle vara kärnan i ert ordensliv." Det var ett förvånansvärt uttalande.

Sedan tillade han: "Nu åker vi hem till Marc och Florence och skriver en lista på de församlingar där vi kan börja Alphakurser." Två månader senare, i juni, inbjöds de att tala vid en konferens för 100 av deras medlemmar. I oktober hölls ytterligare en för 350 personer. Efter det leder de kurserna själva.

I september 1999 utsåg den katolska biskopskonferensen i Frankrike en kommitté med tre biskopar för att undersöka och utvärdera Alpha-kurserna. Den katolska kyrkan går nu in i en period med försöksverksamhet över hela landet. Detta skall leda till att biskoparna får en uppfattning om hur Alpha kan

Forts på nästa sida

infogas i stiftens liv och kan utvärdera frukterna. Protestantiska kyrkor och pingstförsamlingar utvecklar också kursen i ökande grad överallt i Frankrike.

Sammantaget har omkring 3000 fransmän, av dem 500 katolska präster, tränats att leda Alphakurser de senaste tio månaderna. Under år 2000 kommer ett antal konferenser att hållas i Frankrikes största städer så att kursen kan medverka i den förnyelse av kyrkan som sker på många håll.

Kerstin Jonsson har översatt, bearbetat och förkortat artikeln ur *Alpha International News April – July 2000*

Gå på Alpha-kurs – Ditt liv kan förändras.

Ett sätt att presentera evangeliet för vår tids människor.

- Bengt Malmgren rapporterar från en konferens i Imanuelskyrkan i Stockholm nov 2000 -

Alpha-kurser har blivit en vanlig metod för introduktion av evangeliet som vunnit insteg i många kristna samfund, också Katolska kyrkan. I november 2000 hölls en konferens om Alpha i Immanuelskyrkan, Stockholm, konferensen samlade runt 500 deltagare.

Vad är då Alpha?

- Det är ett sätt att presentera evangeliet för dagens människor, som lämpar sig för icke kristna och för nominellt kristna som har vaga begrepp om vad tron innebär och som vill veta mer.
- Det är föredrag med klar pedagogik som presenterar grunderna för klassisk kristen tro utan sekteristiska övertoner.
- Läggs därtill en avspänd atmosfär, god mat, social gemenskap, öppna samtal i smågrupper och en god portion humor.

En typisk Alpha-kväll börjar med en måltid (något enkelt, t. ex. pizza, pasta eller soppa). Efter en dryg halvtimme hälsar ledaren gruppen välkommen och efter en stunds lovsång hålls kvällens föredrag utifrån kvällens tema enligt en uppgjord tio veckors plan. Efter en fika-paus träffas man i smågrupper. I smågrupperna har man en avspänd miljö, och det är tillåtet att fråga om allt. Avslutning sker på i förväg uppgjord tid, och man lägger stor vikt vid att hålla tiden.

Föredragen är inspirerade av god pedagogik, och innehåller relevant undervisning i klassisk kristen tro. Efter halva kursen ordnas ett veckoslut på en kursgård. Där samlas man kring temat Vem är den helige Ande? Här finns också tid för själavård och förbön. Ofta är det under dessa veckoslut som många människor blir berörda på djupet.

Kursen avslutas med en festkväll dit man bjuder in vänner och bekanta. Ett kort föredrag hålls om varför Jesus fortfarande är intressant idag. Vänner inbjuds att gå en Alpha-kurs, och det visar sig att rekrytering till Alpha-kurser sker nästan uteslutande genom vänskapsrelationer.

Alpha-kurser introducerades för drygt 20 år sedan i den

anglikanska kyrkan Holy Trinity Bromton i London. Under 90-talet spreds konceptet först i England och sedan över hela världen. Bara i London pågår över 500 kurser samtidigt, och under 1997 räknade man att ½ miljon människor genomgick en Alpha-kurs. I England har den välkände TV-mannen David Frost tecknat en kontrakt att presentera Alpha på TV för ITV. Frost säger att han är fascinerad av Alpha-konceptets framgång och att han ser fram emot att vara involverad i projektet. Serien som har projektnamnet "Alpha: Could it Change Your Life?" beräknas sändas under mitten av 2001.

I katolska kyrkan har Alpha-konceptet mottagits mycket positivt. I England ges kurser i flera församlingar, och ett påbyggnadsmaterial till grundkursen särskilt anpassat för katolska kyrkan har getts ut. Många biskopar har uttalat sig positivt om kursernas potential att nå dagens människor, och när det gäller det läromässiga innehållet verkar det inte finnas något som strider mot grundläggande katolsk tro.

Vid en Alpha-konferens i Canada nyligen talade den katolske ärkebiskopen av Vancouver, Adam Exner. Han sade bl.a.: "Jag tror att vi redan gör en ganska god insats med att ta hand om dem som redan är inne i kyrkan, men vi är dåliga på att nå ut till dem som lämnat kyrkan och dem som ännu inte tror, något som jag tror den helige Ande uppmanar oss att ändra på idag. Jag tror att Alpha-kursernas sätt att närma sig evangelisationen kan hjälpa oss i vår strävan att evangelisera, att gå från att vara en kyrka som bara bevarar det vi uppnått till att bli en kyrka som verkligen drivs av sin uppgift att missionera."¹

23-24 november 2000 hölls en introduktionskurs till Alpha i Immanuelskyrkan i Stockholm. Huvudtalare var Nicky Gumbel, präst i Holy Trinity Church i London, med medarbetare. Nicky Gumbel är den som skapat Alpha-kursen. Gruppen gav en inspirerande och klar undervisning om hur man kan starta upp Alpha-kurser i församlingen, och jag tror att många av de 500 konferensdeltagarna inspirerades till att verka för Alphas spridning i Sverige.

I Sverige har Alpha introducerats av en grupp i Kummelbykyrkan i Sollentuna (Svenska kyrkan) bestående av de båda prästerna Staffan Stadell och Gita Andersson, organisten Christer Wallström och kyrkvärden Gösta Hansson. Det har redan hållits 225 kurser i vårt land.

Bengt Malmgren
bengt.malmgren@isidordata.se

1) Fritt översatt från en artikel i *International AlphaNews* nr 22 aug-nov 2000

Referenser:

LIVETS FRÅGOR - en introduktion i kristen tro av Nicky Gumbel. Oasrörelsen/Proklama

International AlphaNews nr 22 aug-nov 2000

Alpha Nytt nr 7 sept-nov 2000 (Sollentuna församling)

Se också följande webb-adresser:
<http://www.alpha.org.uk/index.htm>
<http://www.alphasverige.org>

CELLGRUPPER:

Den stora utmaningen:

Församlingens växt genom den lilla gruppen.

- Bengt Malmgren, rapport från konferens i Stockholm -

Den stora utmaningen var temat för en konferens som anordnades i Stockholm hösten 2000 i samverkan mellan S:t Clara kyrka och AKKS. Till konferensen hade bl.a. inbjudits kyrkoherde don Pigi Perini samt ett lekmansteam från S:t Eustorgio församling i Milano. Unikt för S:t Eustorgio är att man har en församlingsstruktur som bygger på små grupper, s.k. cellgrupper. Varje år sedan 1990 anordnar man ett europeiskt cellgruppsseminarium för att dela sina erfarenheter med församlingar från hela Europa. För närvarande finns i församlingen c:a 125 sådana cellgrupper. Intresset för den lilla gruppen som social och evangeliserande struktur är stort idag. S:t Eustorgio har hämtat sin inspiration från USA där kyrkoherde Michael Eivers började tillämpa en modell i katolsk sättning som han hämtat från den mycket framgångsrika församling i Sydkorea som leds av pastor Paul Yonggi Cho. Cellgrupper visar sig vara mycket effektiva för en framgångsrik evangelisation, vilket passar in i perspektivet med den nya evangelisationen. Cellgruppernas sätt att leva evangeliet och ge det vidare, öppenheten för den helige Ande och nådegåvorna liknar mycket förhållandet under kyrkans första tid.

Grundläggande för cellgruppsystemet är:

- Ett bejakande av att kyrkans viktigaste uppdrag är att evangelisera, och att detta uppdrag måste tas på allvar av alla kyrkans medlemmar enligt de riktlinjer som presenterats i påven Paulus VI's apostoliska brev [Evangelii Nuntiadi](#) och som har betonats starkt av kyrkans ledning många gånger därefter, främst av påven Johannes Paulus II.
- Att det viktigaste missionsfältet är de vardagliga kontakter man har, familj, grannar, arbetskamrater etc. I NT uttrycks detta med den grekiska termen OIKOS.
- Att systemet är förankrat hos församlingens präster och främst hos kyrkoherden. Alla cellgrupper refererar till kyrkoherden som är den som beskyddar och upprätthåller systemet.
- Att man utbildar och tränar lekmanaledare, att kyrkoherden delegerar uppgifter och att man har ett förtroendefullt samarbete mellan präster och lekmän.
- Att systemet är förankrat i hängiven bön. I S:t Eustorgio församling började man med att kyrkoherden samlade att antal personer till gemensam bön, och man införde ständig sakramental tillbedjan. I ett kapell pågår ständig sakramental tillbedjan 24 timmar om dygnet.
- Att man är öppen för den helige Andes gåvor. I församlingen anordnas regelbundet s.k. Liv i Anden-seminarier för cellgruppsmedlemmarna där man lär sig att vara lyhörd för Anden och låta den gåva man fått i dopet och konfirmationen finna konkretion i vardagen.

Evangelisationsprocessen

Evangelisationen tar sin början i vardagen. Man ber för de människor man träffar, tjänar dem på olika sätt, vittnar om sin tro, försöker förklara eventuella missuppfattningar,

inbjuder dem först till cellgruppen där de får växa i gemenskap och sedan, så småningom, in i kyrkans fulla gemenskap.

Varför cellgrupper?

Som människor har vi behov att mötas både i det stora och det lilla sammanhanget. Vi behöver vara en del av ett stort kollektiv. Ju fler som kommer t.ex. på en fotbollsmatch eller en gudstjänst, desto mer stimulerande är det att vara med! Men på samma gång behöver vi tillhöra en liten grupp där vi är mer än bara en i mängden. Människor söker den vänskap och de personliga relationer som en liten grupp kan ge.

"Kyrkan vet, att om förkunnelsen av evangelium skall bli effektiv måste hon rikta sitt budskap till grupper av kristna som lever mitt ibland massorna och där kan göra en insats för andra... dessa små grupper eller "basgrupper", vilka är de, och varför skulle de vara lämpliga föremål för evangelisationen och själva kunna evangelisera?... Dessa grupper kan bli en miljö för evangelisation, till gagn för större grupper, särskilt lokalkyrkorna, och ett hopp för hela kyrkan om de:

- söker sin näring i Guds ord...
- undviker den ständiga frestelsen till systematisk opposition och kritik för kritikens egen skull...
- förblir fast knutna till den lokalkyrka de tillhör...
- bevarar en äkta gemenskap med de herdar Herren ger sin kyrka...
- aldrig anser sig vara evangelisationens enda mottagare eller förkunnare...
- i medvetenhet om sin mission varje dag växer till i iver, engagemang och utstrålning
- i allt visar sig tillhöra den universella kyrkan och inte vara sekterister...

(Evangelii Nuntiandi §§ 57-58)

Vad är en cellgrupp?

En cellgrupp är en liten, ständigt växande grupp, i vars centrum det finns naturliga relationer som hänförs till närområdet, och där man försöker att evangelisera, genom dagliga relationer.

Andra grupper, t.ex. en gospelgrupp, en familjegrupp, en ungdomsgrupp, en studiegrupp utvecklas från en kärna, som allteftersom den etableras i sin uppgift endast med svårighet kan ta in nykomlingar, och dessa kommer att stå på samma nivå av kristet liv som de ursprungliga medlemmarna. Nybörjare i sådana grupper behöver en tid av inskolning innan de kan delta fullt ut. En cellgrupp däremot, förverkligar sig i det ögonblick som en bror eller syster som är fjärran från tron kommer in och deltar, eftersom den är inriktad på evangelisation. Hela cellgruppen omsluter denna nya bror eller syster. Det aktualiserar en evangelisk utmaning enligt vilken man blir den förste genom att ta sig an den siste. (Mark 9:35).

Ofta, inom församlingsgemenskaper, träffar vuxna sina likar (unga par, de ogifta, de äldre). Cellgrupperna däremot sammanför personer av olika ålder som bor i samma grannskap. Vissa cellgrupper kan dock fokusera på särskilda teman som arbete, gemensamma intressen, ungdomar, gamla, ogifta, ensamma.

Cellgruppen har fått sitt namn därför att den på samma sätt som en encellig organism kan föröka sig genom delning, när den nått en viss storlek. Detta är absolut avgörande eftersom cellgruppen måste kunna förbli tillräckligt liten för att möta individens behov. Delningen lämnar utrymme att nå nya personer.

forts på nästa sida..

Alla dessa små gruppers slutliga öde är - precis som för vilken levande organism som helst - att dö. Men å andra sidan ger modercellen genom delning liv till två nya dotterceller, som sedan fortsätter för att upprepa samma process.

Kyrkans fyra huvudsakliga tjänster är: tillbedjan, att sprida evangeliet, att vinna och forma lärjungar samt själavård. Var och en av dessa uppgifter utövas inom cellgruppen. I viss mening fungerar cellgruppen som ett slags "husförsamling". Målet är inte bara att nå icke-kristna utan också att omvandla den kristne till en sann lärjunge och att leda flocken. Allt detta sker samtidigt.

De mesta av cellgruppens tjänst sker utanför samlingsrummets fyra väggar. Sammankomsten är cellgruppens mötespunkt, men den större delen av tjänsten utförs under veckan. Mötet är den stund vi har för att ta en paus och 'ladda upp batterierna' inför uppgifterna som ligger framför, utvärdera vad vi har gjort, och få stöd av varandra.

De sju syftena med en cellgrupp

- Att växa i förtrolighet med Herren
- Att växa i kärlek till varandra
- Att dela Jesus med andra
- Att göra tjänst i Kristi kropp
- Att stödja andra och få stöd
- Att utbilda nya ledare
- Att fördjupa vår katolska identitet

/Bengt Malmgren

HÄNT UNDER ÅR 2000

"Guds rike är mitt ibland er"

Reträtt med Fr Paul Marx OMI från Danmark/Grönland hölls i Vårfrukyrkan, Täby, 11-13 febr. Personer från Sverige har också deltagit i Fr Pauls reträtter i Danmark.

"Den stora utmaningen"

Konferens kring evangelisation med hjälp av cellgrupper ordnades 14-17 sept i S:ta Clara kyrka i Stockholm i samverkan AKKS. Kyrkoherde don Pigi Perini och fyra lekmän från S Eustorgio katolska församling i Milano undervisade.

"Se där är din moder"

Föreningen och bönegruppen Maria Regina Caeli inbjöd till Maria-dagar i St Lars kyrka, Uppsala, 6-8 oktober.

Två böndagar för evangelisation och andlig förnyelse hölls i Vårfrukyrkan i Täby.

Två karismatiska mässor celebrerades i Katolska domkyrkan med Fader José Gloria.

Varje fredag ordnade Hagsätrgruppen **soppkök på Sergels torg** i samverkan med S:ta Clara kyrka och Moder Teresas systrar.

Varje onsdag tog **Café Joy** emot ungdomar i S:t Pauligården, Stockholms katolska domkyrka. Huvudansvariga: Pancho Chin A Loi, AKKS, S:ta Clara kyrka m fl.

LH

BOKBESTÄLLNING

Sänds till AKKS, c/o Hallin, Gnejsvägen 7, 183 30 Täby eller
e-post: lillemor.hallin@mbox318.swipnet.se (Glöm ej namn och adress)

Jag beställer:

Forrest, Tom: Bön för en ny evangelisation.

Fader Tom Forrest är ledare för EVANGELISATION 2000.
Denna bönbok är översatt till en stor mängd av världens språk.

Gratis - endast porto betalas

Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Se Herrens härlighet.

Gud kallar oss alla idag att be för människors helande.
Denna bok vill inspirera till detta.

Kr 90.- Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Strömmar av liv.

En rapport om den helige Andes verk i vår tid. Den helige Ande för alla oss kristna samman och utrustar oss på samma sätt som i urkyrkan, för att han har en speciell kallelse till vår tids kristenhet.

Kr 110.- Antal ex:.....

McDonnell-Montague: Blås liv i nådegåvan.

En inspirerande liten skrift, sammanställd av 13 katolska teologer, om dopet i den helige Ande och vad Anden kallar och vill leda kyrkan och oss alla till idag.

Kr 35.- Antal ex:.....

PORTO TILLKOMMER. Inbetalningskort medföljer försändelsen.

Namn:

Gatuadress:.....

Postnummer:..... Ort:.....